



Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομή προπληρωτέα τὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ ὄξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρεῖς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7-8 χιλιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμειαν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμή, οὔτε γιὰ τὰς γω. τοποθεσίαι. Κάμμειαν καταχώρησι εἴτε τυωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλνουν γράμματα ποῖπει νὰ ἔχουν πάντοτεσ ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή του: θι τυπώνεται. Διάφυσαι κάμμειαν δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαισ ἀς πᾶν σ' ἄλλαισ ἐφημερίδαισ. Γράψε ἔγραψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρουν πῶσ τὰ γράμματά τουσ δὲν εἶα διαβάζονται.

Ἔτος δευτέρου

Ἀθήναι, 4 Ἰουνίου 1884

Ἄο.θ. 115+140

Σύριζ

Μᾶς ἔφαγε ἡ κακοήθεια. Γιὰ τὸ Θεὸ, τί κακὸ εἶναι αὐτὸ ; Ὅλα τὰ ξενοδοχεῖα τῆς Σύρας, ὄξω τῆς Πόλεωσ γινήκανε πορνοστάσια. Ἀλλοίμονο σ' ὅποιον γελαστῆ καὶ πᾶσι μέσα ἢ μόνος ἢ μετὰ τὴν φαμίλια του. Θὰ τοῦ κατουρήσουν καὶ τὴν πόρτα. Τοῦ Δασκαλάκη, πορνοστάσιου, τοῦ Ρούσου τὸ ἴδιο, τοῦ Τούρκου, ταχὰ μπιτέρ, τοῦ Λάμπρου, ὁμοίωσ ὡσ καθῶσ καὶ τοῦ Μάτση. Ὅλοι αὐτοὶ χίλιασ φοραισ καταδικαζήκανε ἀπὸ τὴν ἀστυνομία, ὡσ προαγωγοί, καὶ ἔχουν τόσαισ πανταχοῦσεσ στὴ ράχη τουσ, μὰ τοῦ κακοῦ. Καὶ τὴν ὥρα δὲν εἶνε μόνου πορνοδοσκεία γιὰ δυστυχία τῶν γειτόνων καὶ τῶν ξένων ποῦ πᾶνε καὶ κατοικοῦνε μέσα, δὲν φτάνει ποῦ κάθε τίμιου νοικοκύρησ φοβᾶται νὰ πατήσῃ μέσα σ' αὐτὰ, ἀλλὰ ἔχουμε καὶ θεάτρα παρθηναγωγεία, καὶ τὸ ἕνα τῶν βαποριῶν ποῦ χορεύουν ὄλαισ ἢ Μαγδαλινέσ ποῦ καθονται στοῦ Τούρκου Φατάχ-μπεη. Λυπήσου μεσ, καλέ μεσ ἄνθρωπε, καὶ γράψε τῆσ ἀστυνομίασ μεσ νὰ περιορίσῃ αὐτὴ τὴν κακοήθεια, γιὰτὶ θὰ δοῦμε μαχαιριαίσ καὶ σκοτωμοῦσ, ἂν ἀφήσουν ἔτσι κάρτα πιάγκα τὰ πράγματά μεσ.

Κ. Μ.

Σ. Π. Δὲν ἀναλαθένομε κάμμειαν εὐθύνη ἂν μᾶς λέτε ἀλήθεισ ἢ ψέμματα, ἀλλ' ἂν ἦναι ἀλήθεισ, ἡ ἀστυνομία πρέπει νὰ προλάβῃ τὸ κακὸ καὶ τὸ κόψῃ ἀπὸ τὴ ρίζα πρὶν αὐξήσῃ καὶ ἀπλώσῃ καὶ βγάινε βλαστάρια. Ἡ Σύριζ εἶνε σκᾶλα τῆσ Ἀνατολήσ καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ περιορισμίσ μεγάλουσ στὴν κακοήθεια, γιὰτὶ κατάντησε πλέον ἕνα ποῦ βλέπουν κανένα στὴν Ἀνατολή καὶ στῆσ ἐπαρχίασ ἄνθρωπινῶσ ἡγουν εὐπρεπῶσ ντυμένο νὰ λέν—Αὐτοὶσ μοιαζει σὺν Συριανῶσ ρουφιανῶσ. Ἄν θέλῃ λοιπόν, ὁ ἀστρονόμουσ σασ αὐτοῦ νὰ βαισλέψῃ εἰσ αἰῶνασ τοῦσ ἀπαντασ αὐτῆ ἢ τιμητικῆ λέξισ, νὰ ὀνομάζεστε, δηλαδή ὄλοι σεῖσ οἱ τίμιουσ Συριανοί—Συριανοί ρουφιανοί, ἂσ ἀφήσῃ, πρὸσ δόξα τῆσ Σύρας νὰ πιστοποιηθῇ αὐτῆ ἡ λέξισ. Ἡ διασθορά συγίξει 1,000 ὀκάδεσ καὶ ἡ ἠθικῆ μία, τὴν πέρνει λοιπόν στοῦ ζῦγισμα καὶ τὴν κατακυλά μαζὸ τῆσ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ μία δύναμισ, σὺν τοῦσ Τιτάνεσ νὰ ἀντιπαράταχῆ καὶ τὴν σώσῃ, καὶ αὐτῆ ἡ δύναμισ εἶνε ἡ ἐξουσία. Δὲν θέλει νὰ δώσῃ χέρι βοθηταίσ αὐτῆ ; Ἀεροκοπανίζουμε καὶ κρῖμα καὶ διὰ τόσῃ ποῦ γράφομε.

Λαμία.

Ὁ ἐδῶ ταμίαισ μεσ ὀνομάζεται Α. Σακελλαρόπουλοσ, αὐτοὶσ ὁ ἄνθρωποσ ἔχει τὸν Δημήτριου Κασβίδην ὑποταμία Φθιώτιδοσ, ὅποιοσ δὲ ἔχει νὰ λαβαίνῃ ἀπὸ τὸ ταμεῖον, τὸν στέλνει σ' αὐτόν γιὰ τὴν ἐξαργύρωσι, καὶ ἐνοεῖται, ὅτι αὐτοὶσ πέρνει τὰ μισὰ ἀπὸ ὅσα ἔχει νὰ λαβῇ, τὰ ὅποια φαίνεται, μοιράζονται μετὰ τὸν κ. Ταμία. Ἐπιτοὶσ ποῦ ἔχει γδύσει τὸν κόσμου εἶναι καὶ αὐθαδέσ, διὸ ὅποιοσ πηγαίνει στοῦ ταμεῖου τὸν διόχνει μετὰ τῆσ πλέον χοντρότερεσ βρυσάισ. Δὲν μπορεῖτε τέλοσ πάντων νὰ φαντασθῆτε τί τραβοῦμε ἀπὸ αὐτόν τὸν χοντρὸ ταμίαισ, καὶ αὐτὰ δὲν εἶναι ἀτομικά καὶ νὰ τὰ γράψῃσ καὶ ρώτησε καὶ ὄλη τὴν πόλι μεσ ποῦ εἶναι καταδυσασρεσθημένη μ' αὐτὸ τὸν χοντροκοπανοειδέστατον

Νικ. Εὐστρατιάδου.

Σ. Π. Ὅλοι οἱ ταμίαισ εἶναι μιανῆσ ράτσασ, ὄλοι εἶναι ἀγριάνθρωποι, νομίζουσι πῶσ ἄμα τοῦσ γυρεύουμε τὸν παρὰ μεσ πῶσ τοῦσ γυρεύουμε νὰ τοῦσ πάρωμε τὴ δικὴ τουσ περιουσία. Κάνουν σὰ θηρία. Εἶναι μιὰ γενεὴ ἀλλοιώτικῆ, ἄμα τοῦσ πᾶσ ἐντάλμα γιὰ ἐξαργύρωσι, σὲ ἀγοικοκυττάζουσι καὶ ἂν ἦναι δυνατόν νὰ σὲ σφάζουσι, καὶ σοῦ π.οῦν τὸ αἷμα. Ὅσα καὶ ἂν τοῦσ γράφομε δὲν διορθώνονται καὶ μὴ χανόμεστε.

Σήμερα

ἡ πατριδᾶ μου Κυδωνία κάνουν μνημόσυνο γιὰ τὴν τελεία καταστροφή ποῦ τῆσ ἔγινε στὴν ἐπανάστασι, ὁπότε δὲν ἔμεινε οὔτε λίθοσ ἐπὶ λίθου.

Σεῖσ ὁμοῦσ ποῦ ἀκοῦτε Κυδωνία θὰ θαρρεῖτε πῶσ ἦτανε ἢ εἶναι Κουκουβόνοσ.

Μᾶθετε λοιπόν ὅτι εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἡ μόνη ἑλληνικῆ πολιτεία σὲ ὄλη τὴν μικρῆ Ἀσία κατοικουμένη μόνο ἀπὸ Ἑλληνας σαρανταπέντε χιλιάδεσ.

Μᾶθετε ὅτι μεχρὸ τῆσ Ἐπαναστάσεωσ ἦτανε ἡ Ἀκαδημία τῆσ Ἀνατολήσ καὶ τῆσ Ἑλλάδασ ὅλησ. Ἐκεῖ ἐδίδαξαν οἱ μεγαλειότερουσ σοφοὶ τῆσ Ἑλλάδασ, παρὰ ἀπὸ τὰ βιβλία τουσ διδάσκονται ἀκόμη καὶ σήμερᾶ οἱ μεγαλειότερουσ καθηγηταί μεσ.

Πέντε ὥραισ μακρυὰ ἀπὸξω ἀπὸ τὴν πολιτεία, ὅταν περνοῦσε τοῦρκοσ, ἔπρεπε νὰ βγῆνῃ τὰ περνοῦσά του καὶ πητήσῃ τὸ ἱερὸν ἔδαφοσ τῶν Κυδωνιῶν ξεπόλυτοσ, μεσ δὲ στὴν



Ο αὐτοῦ ἑξωχέστατος παντοκράτωρ τῆς Ἑλλάδος.

προστάτη μας διότι ὁ Θεὸς ἐστειλε τὸν Υἱὸν του εἰς τὴν Αἴγυπτον γιὰ νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὴν προπατορικὴν ἀμαρτίαν, καὶ πάλι ἕνα ὁ Θεὸς ἢ ὁ δ' ἀβόλος δὲν ξερῶ, ὅ ἔστειλε νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς καταπιεστὰς μας, γράψε λοιπὸν τῆς Παναγιώτας νὰ συμμαζέψῃ τὴ γλῶσσα τῆς, πού κατάντησε νὰ γίνῃ μεγαλειότερη ἀπὸ τὸ μῦθόν τῆς, γιὰτὶ κατάντησε ἀνυπόφορη καὶ δὲν ὑποφέρομε πλέον τὴν αὐθάδη γλῶσσά τῆς.

Πατριῆς Ζευγούλης.

Σ. Π. Καταλάβανε καὶ τὴ δική σου κατεργαριά, μᾶς ἀρχισες μὲ περιποιήσεις γιὰ νὰ τυπώσωμε τὴν ἀνοησία σου, πού θέλεις γὰ συμμαζέψῃς τῆς γλῶσσας τῶν γυναικῶν, ἐνῶ ξέρεις, ὅτι καὶ μὲ τὴ ψαλλίδα ἀντὸς τὴν κόψῃ τιγὰς σύριζα ἐκεῖνες πάλι μὲ τὸν λάρυγγα θὰ φωνάζουν, σὰν τοὺς πνιγμένους. Μὴ γανῆς τὰ λόγια σου.



Ἐξωχέστατε, σώσον καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους διὰ τοῦ μεγάλου ἐλέου σου τῶν ρουφετιῶν.

Κωνσταντῖνα.

Ποίημα τοῦ Γουρνιού.

Αἰὼν παράδοξος, αἰὼν παραφροσύνης,
αἰὼν ὅστις ἐπέφερε τὰ πάθη τῆς ὀδύνης.
Αἰὼν ὅστις διέσπειρε τὰ πάθη τῆς κακίας
καὶ ὑπόφερε ὁ ἄνθρωπος μυρία δυστυχίας.
Αἰὼν ὀλέθριος, αἰὼν τῆς ἀπωλείας,
αἰὼν πού πάντα φθειρόνται διὰ τῆς ἀσωτείας
Αἰὼν ὅστις καθήργησε τὸς Ἀθηνας τὰ ἦθη
καὶ ἀπόλυτος κυριαρχὸς δεσπότης ἢ Ἀφροδίτης

Ἡ Ἀφροδίτη ἐδώρησε στὸ γυναικεῖον φύλον τῆς Ἐρίδος φθοροποιὸν πολυτελείας μῆλον.

Παράδοξα ἐνδύματα, παραδοξα κοσμοῦνται,
κι' ἀκόμα καὶ στὸν ὕπνο τῶν τὰ πούφια συλλογοῦνται.
Πτωχιά ἀπὸ τὴν πλοῦσια διαφορὰ δὲν ἔχει
ἢ μία μὲ τὴν ἕτερη εἰς τὴν φθορὰν τῆς τρέχει.
Ἴδου καὶ νέον σύστημα καὶ τελευταία μόδα
πῶς αἱ κυρίαί φέρουσι σαμάρια ἀχθοφόρα.
Σαμάρια γὰ ὠνόμασα παρ' ἄλλους τὸ τουρνουό
ἦγουν μ' ὀπισθοκόλια μᾶς κάμνουσι μποτζίορ.

Ἴδου γυνὴ πολύσαρκος πῶς εἶναι στολισμένη
ὡσὰν βατσέλον ἀγγλικὸν στῆς μόδες βουτημένη.
Ἴδου καὶ μία ἔγκυος ἡγουμένη καστρωμένη,
τουρνουό κι' αὐτὴ ἐφόρεσε καὶ τρέχει ἰδρωμένη.
Ἴδου καὶ γραιὴ ἀσχημὴ κατὰλειος, καμπούρα
τουρνουό ἐφόρεσε κι' αὐτὴ κι' ἔνχ κανιάρι πούδοα.
Πλούτρες καὶ ὑπηρετριάς στῆς μόδαίς στολισμένες
φτείασιδὶ κι' ἀθεστοῦματα εἶναι πασαλειμένες.

ΦΥΛΑΚΑΙ



Ποῦ τὰ πᾶς, ρε αὐτά; πῶς ν' ἐφεύραγ' αὐτοὶ, ριζιολογῶντες
— **Στοὺς ἀξιοτίμους, κύρ κυρίους Βοδρό, Νεγρεπόντε καὶ Μουτούπουλο.**
— **Σίκιτρο, ἄτιμοι, κλέφτες. Ποῦ θέλουν καὶ καλοπέρας.**

Ἴδου καὶ ἕτερον κακὸν τῶν γυναικῶν μορῶν εἰς τὸς ναυοὺς ἐπιζητοῦν τὴν πρωτοκαθεδρία.
Καὶ φύρδην μίγδην σφαιδῶν μεσὰ στήν ἐκκλησία
γυναῖκες ἄνδρες πλέκονται ὡς ὁ κισσὸς τὴν δρυά.
Καὶ τὰ στασίδια τῶν ἀνδρῶν γυναῖκες τὰ κατέχουν
εἰς τρόπον ὥστε δὲν μποροῦν οἱ νέοι νὰ ἀντέχουν.
Φεῦ, πού ἐκατήνησεν ἡ πίστις ἡ ἅγια
καὶ ὁ ναὸς τοῦ Ἰησοῦ θεάτρον κωμωδίας.

Ὁ ποιητῆς

Ἰωάννης Ροῖσος, καρτοπόλης.

Σ. Π. Εἶπαμε πῶς ποιήματα δὲν τυπώνωμε, ἀλλὰ ἐξαιρετικὰ τὸ τυπώσαμε αὐτὸ γιὰτὶ εἶναι ἔργον τοῦ χαμαλῆ λαοῦ, ποίημα μπακάλη, πού κύριος οἶδε πόσα μερόνυχτα δὲν κοιμήθηκε γιὰ νὰ τὸ ρειάξῃ. Ἐπειτα μῆπως δὲν μιλά, ὁ μπακάλης μᾶς ποιητῆς ὀρθὰ καὶ δίκαια; Τοῦ ἔπρεπε ἕνα ἔψιμος ἀλλὰ σώθηκαν ἀπὸ μῆνης καὶ δὲ καὶ πίστωσι δὲν μᾶς δίνει τὸ κουβέρνο νὰ φτειάσωμε καινούργια, γιὰτὶ τὸν παρὰ τὸν ροφουὺν οἱ 250 φοιτηταὶ πού ἔχει διορισμένους σὲ θέσεις ἀμεριμνομέριμνας, ἦγουν στῆς θέσεις τοῦ = πόσα πέρνει;